॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकायं हूयन्ते यद्दांख्यिणानि द्वाभ्यां गार्हंपत्ये जुहोति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्या आग्नींध्रे जुहोत्यन्तिरंख्य एवा क्रंमते सदोऽभ्यैति सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयति सौरीभ्यांमृग्भ्यां गार्हंपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं लोक॰ समारोहयित नयंवत्यर्चाग्नींध्रे जुहोति सुवर्गस्यं लोकस्याभिनींत्यै दिवं गच्छ सुवं पतिति हिरंण्यम्॥१॥

हुत्वोद्गृह्णाति सुवर्गमेवैनं लोकङ्गंमयति रूपेणं वो रूपम्भ्यैमीत्यांह रूपेण ह्यांसाः रूपम्भ्यैति यिद्धरंण्येन तुथो वो विश्ववेदा वि भंजत्वित्यांह तुथो हं स्म वै विश्ववेदा देवानां दिख्यंणा वि भंजिति तेनैवैना वि भंजत्येतत्ते अग्रे राधंः॥२॥

ऐति सोमंच्युत्मित्यांह् सोमंच्युत् इ ह्यंस्य राध् ऐति तन्मित्रस्यं पथा नयेत्यांह् शान्त्यां ऋतस्यं पथा प्रेतं चन्द्रदंख्यिणा इत्यांह स्त्यं वा ऋतः सत्येनैवैनां ऋतेन वि भंजित यज्ञस्यं पथा सुंविता नयन्तीरित्यांह यज्ञस्य ह्यंताः पथा यन्ति यद्दख्यिणा ब्राह्मणमद्य राध्यासम्॥३॥

ऋषिमार्षेयमित्यांहैष वै ब्राँह्मण ऋषिरार्षेयो यः शृंश्रुवान्तस्मादेवमांह वि सुवः पश्य व्यन्तिरिख्यमित्यांह सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयित यतंस्व सद्स्यैरित्यांह मित्रत्वायास्मद्दांत्रा देवत्रा गंच्छत् मधुंमतीः प्र दातार्मा विश्वतेत्यांह व्यमिह प्रदातारः स्मौंऽस्मान्मुत्र मधुंमतीरा विश्वतेतिं॥४॥

वावैतदांह् हिरंण्यं ददाति ज्योतिर्वे हिरंण्युश्योतिरेव पुरस्तांद्धत्ते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या अग्नीधें ददात्यग्निमुंखानेवर्तून्प्रींणाति ब्रह्मणें ददाति प्रसूँत्यै होत्रें ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य यद्धोतात्मानंमेव यज्ञस्य दिख्यंणाभिः समर्धयति॥५॥

हिरंण्यु राधों राध्यासम्मुत्र मधुंमतीरा विंश्तेत्युष्टात्रि रंशच॥१॥॥———[१]

स्मिष्ट्यजू १ षे जुहोति यज्ञस्य सिमेष्ट्ये यद्वे यज्ञस्यं कूरं यद्विलिष्टं यद्त्येति यज्ञात्येति यदितक्रोति यज्ञापि क्रोति तदेव तैः प्रींणाति नवं जुहोति नव वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः सम्मितो यावांनेव यज्ञस्तम्प्रींणाति षड्गिमंयाणि जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रींणाति त्रीणि यजूरंषि॥६॥

त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्ग्रीणाति यर्ज युज्ञं गंच्छ युज्ञपंतिं गुच्छेत्यांह युज्ञपंतिमेवेनं गमयति स्वां योनिं गुच्छेत्यांह स्वामेवेनं योनिं गमयत्येष ते युज्ञो यंज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीर इत्यांह यर्जमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो हं सात्यह्व्यो देवभागम्पंप्रच्छ यथ्मु अयान्बहुयाजिनोऽयीयजो युज्ञे॥७॥

युज्ञम्प्रत्यंतिष्ठिपा ३ युज्ञपता ३ विति स होवाच युज्ञपंतावितिं सत्याद्वै सृञ्जयाः परां बभूवुरितिं होवाच युज्ञे वाव युज्ञः प्रतिष्ठाप्यं आसीद्यजंमानस्यापंराभावायेति देवां गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमितेत्याह युज्ञ एव युज्ञम्प्रतिं ष्ठापयति यजंमानस्यापंराभावाय॥८॥

यजूरंषि यज्ञ एकंचत्वारिरशच॥२॥॥______

[२]

अव्भृथ्यजू १षि जुहोति यदेवार्वाचीन्मेकंहायनादेनेः करोति तदेव तैरवं यजतेऽपोऽवभृथमवैंत्यपसु वै वर्रणः साख्यादेव वर्रणमवं यजते वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञश् रख्याश्रेसि जिघाश्सन्ति साम्नां प्रस्तोतान्ववैति साम् वे रख्योहा रख्यंसामपंहत्ये त्रिर्निधन्मुपैति त्रयं इमे लोका पृभ्य एव लोकेभ्यो रख्याश्रेसि॥९॥

अपं हिन्ति पुर्रुषःपुरुषो निधनमुपैति पुर्रुषःपुरुषो हि रंख्यस्वी रख्यंसामपंहत्या उरु हि राजा वरुणश्चकारेत्यांह् प्रतिष्ठित्ये शतं ते राजिन्मषजः सहस्रमित्यांह भेषजमेवास्मै करोत्यभिष्ठितो वरुणस्य पाश इत्यांह वरुणपाशमेवाभि तिष्ठति ब्रहिर्भि जुंहोत्याहुंतीनाम्प्रतिष्ठित्या अथो अग्निवत्येव जुंहोत्यपंबर्हिषः प्रयाजान्॥१०॥

यजित प्रजा वे ब्रहः प्रजा एव वंरुणपाशान्मुंश्वत्याज्यंभागी यजित यज्ञस्येव चर्ख्युषी नान्तरंति वरुणं यजित वरुणपाशादेवेनंम्मुश्चत्यग्रीवरुणौ यजित साख्यादेवेनं वरुणपाशान्मुंश्वत्यपंबर्हिषावन्याजौ यंजित प्रजा वे ब्रहः प्रजा एव वरुणपाशान्मुंश्चित चृतुरः प्रयाजान् यंजिति द्वावंन्याजौ षट्थ्सम्पंद्यन्ते षड्वा ऋतवंः॥११॥

ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठत्यवंभृथ निचङ्कुणेत्यांह यथोदितमेव

एवात्मन्धंत्ते॥१३॥

वर्रणमवं यजते समुद्रे ते हृदंयम्पस्वंन्तरित्यांह समुद्रे ह्यंन्तर्वरुणः सं त्वां विश्वन्त्वोषंधीरुताप् इत्यांहाद्भिरेवैनमोषंधीभिः सम्यश्चं दधाति देवींराप एष वो गर्भ इत्यांह यथायजुरेवैतत्पशवो वै॥१२॥ सोमो यद्भिन्दूनाम्भुख्ययैत्पशुमान्थस्याद्वरुणुस्त्वेनं गृह्णीयाद्यन्न भख्ययेदपशुः स्यान्नेनं वर्रणो गृह्णीयादुपुस्पृश्येमेव पंशुमान्भवित नैनं वर्रणो गृह्णाति प्रतियुतो वर्रणस्य पाश् इत्यांह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽप्रंतीख्यमा यंन्ति वर्रणस्यान्तर्हित्या एधौं ऽस्येधिषीमहीत्यां समिधैवाग्निं नंमस्यन्तं उपायंन्ति तेजोऽसि तेजो मियं धेहीत्यांह तेजं

रखारंसि प्रयाजानृतवो वै नंमस्यन्तो द्वादंश चावाम——[३] स्फोन वेदिमुद्धन्ति रथाख्येण वि मिंमीते यूपंम्मिनोति त्रिवृतंमेव वज्र र सम्भृत्य भ्रातृंव्याय प्र हंरति स्तत्यै यदंन्तवेदि मिन्याहेवलोकमभि जंयेद्यदंहिवेदि

स्तृत्यै यदंन्तर्वेदि मिंनुयाद्देवलोकम्भि जंयेद्यद्वंहिर्वेदि मंनुष्यलोकं वेद्यन्तस्यं संधौ मिंनोत्युभयौर्लोकयोर्भिर्जित्या उपरसम्मिताम्मिनुयात्पितृलोककांमस्य रश्नसंम्मिताम्मनुष्यल च्षालंसिम्मितामिन्द्रियकांमस्य सर्वांन्थ्समान्प्रंतिष्ठाकांमस्य ये त्रयों मध्यमास्तान्थ्समान्पशुकांमस्यैतान् वै॥१४॥

अनुं पृशव उपं तिष्ठन्ते पशुमानेव भंवति व्यतिंषजेदितंरान्य यं कामयेत प्रमायंकः स्यादितिं गर्तमितं तस्यं मिनुयादुत्तरार्ध्यं वर्षिष्ठमथ् हसींया समेषा वै गंर्तमिद्यस्यैविम्मिनोतिं ताजक्प्र मींयते दिख्णणार्ध्यं वर्षिष्ठम्मिनुयाथ्सुवर्गकांमस्याथ् हसींया समाक्रमंणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टिम।१५॥

तथ्सतु यजमानः कुरुत सुवगस्य लाकस्य समध्य॥१५॥
यदेकस्मिन् यूपे द्वे रंशने परिव्ययंति तस्मादेको द्वे जाये
विन्दते यन्नैका रश्नां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययंति तस्मान्नैका
द्वौ पतीं विन्दते यं कामयेत स्र्यंस्य जायेतेत्युपान्ते
तस्य व्यतिषज्ञेथ्स्र्येवास्यं जायते यं कामयेत पुमानस्य
जायेतेत्यान्तं तस्य प्र वेष्टयेत्पुमानेवास्यं॥१६॥

जायतेऽसुंरा वै देवान्दंख्यिणत उपांनयन्तां देवा उपश्येनैवापांनुदन्त तदुंपश्यस्योपशयत्वं यद्दंख्यिणत उपश्य उपशये भ्रातृंव्यापनुत्त्ये सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपश्य एवापशुस्तस्य यजंमानः पृशुर्यन्न निर्दिशेदार्ति- मार्च्छेद्यजमानोऽसौ ते पृशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्याद्यमेव॥१७॥

द्वेष्टि तमंस्मै पृशुं निर्दिशिति यदि न द्विष्यादाखुस्तें पृशुरितिं ब्रूयात्र ग्राम्यान्पृशून् हिनस्ति नार्ण्यान्प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् सौंऽन्नाद्येन् व्याध्यत् स पृतामेकाद्शिनीमपश्यृत्त वै सौंऽन्नाद्यमवांरुन्द्व यद्दश् यूपा भवंन्ति दशाँख्यरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्वे॥१८॥

य एंकाद्शः स्तनं एवास्ये स दुह एवैनां तेन वज्रो वा एषा सम्मीयते यदेंकाद्शिनी सेश्वरा पुरस्तांत्प्रत्यश्चं यज्ञ॰ सम्मंदितोर्यत्पां लीवतिम्मनोतिं यज्ञस्य प्रत्युत्तं ब्य्ये सयत्वायं॥१९॥

वै समंध्रौ पुमानेवास्य यमेव रुन्थे त्रिष्णचीवात्ता — [४]
प्राजापंतिः प्राजा अंसृजत् स रिरिचानों ऽमन्यत्
स एतामेकाद्शिनीमपश्यत्तया वै स आयुंरिन्द्रियं
वीर्यमात्मन्नधत्त प्रजा इंव खलु वा एष सृजते यो यजते स
एतर्हि रिरिचान इंव यदेषैकांद्शिनी भवत्यायुंरेव तयैन्द्रियं

वीर्यं यर्जमान आत्मन्धंते प्रैवाग्नेयेनं वापयति मिथुन र सारस्वत्या कंरोति रेतः॥२०॥

सौम्येनं दधाति प्र जंनयति पौष्णेनं बार्हस्पृत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पित्र्ब्रह्मंणैवास्मैं प्रजाः प्र जंनयति वैश्वदेवो भंवति वैश्वदेव्यों वै प्रजाः प्रजा प्वास्मै प्र जंनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावंरुन्द्वे विशंम्मारुतेनौजो बलंमैन्द्राग्नेनं प्रस्वायं सावित्रो निर्वरुणत्वायं वारुणो मध्यत ऐन्द्रमा लंभते मध्यत एवेन्द्रियं यजंमाने दधाति॥२१॥

पुरस्तांद्दैन्द्रस्यं वैश्वदेवमालंभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नंमेव पुरस्तांद्धत्ते तस्मांत्पुरस्तादन्नंमद्यत ऐन्द्रमालभ्यं मारुतमा लभते विश्वे मुरुतो विशंमेवास्मा अनुं बधाति यदिं कामयेत् योऽवंगतः सोऽपं रुध्यतां योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छत्वित्यैन्द्रस्यं लोके वांरुणमा लभेत वारुणस्यं लोक ऐन्द्रम्॥२२॥

य एवावंगतः सोऽपं रुध्यते योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छति यदिं कामयेत प्रजा मुंह्येयुरितिं पृशून्व्यतिंषजेत्प्रजा एव मोहयति यदंभिवाहृतोंऽपां वांरुणमालभेत प्रजा वर्रणो गृह्णीयाद्दस्थिणत उद्श्रिमा लंभतेऽपवाह्तोऽ-पाम्प्रजानामवंरुणग्राहाय॥२३॥

रेतो यर्जमाने दधाति लोक ऐन्द्र॰ सप्तित्रि॰शच॥५॥॥———[५]

इन्द्रः पित्तिया मनुंमयाजयत्ताम्पर्यिग्निकृतामुदंसृज्त्तया मनुंरार्श्नोद्यत्पर्यिग्निकृतम्पातीवृतमुंथ्सृजिति यामेव मनुर्ऋिष्ट्-मार्श्नोत्तामेव यजंमान ऋश्नोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः पर्रा भवति यज्ञम्पराभवंन्तं यजंमानोऽनु पर्रा भवित् यदाज्येन पात्नीवृतः सः स्थापयंति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्ये यज्ञम्प्रतितिष्ठंन्तं यजंमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं वपयां॥२४॥

भवत्यिनिष्टं वृशयार्थं पात्नीवृतेन् प्र चंरित तीर्थ एव प्र चंर्त्यथों एतर्ह्येवास्य यामंस्त्वाष्ट्रो भंवित त्वष्टा वै रेतंसः सिक्तस्यं रूपाणि वि कंरोति तमेव वृषाणम्पत्नीष्विपं सृजिति सौंऽस्मै रूपाणि वि कंरोति॥२५॥

वृपया पद्गिर्श्शच॥६॥॥——[६]

प्रन्ति वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्ति यथ्सौम्यो भवंति यथां मृतायांनुस्तरंणीं प्रन्तिं ताहगेव तद्यदुंत्तरार्धे वा मध्ये वा जुहुयाद्देवतांभ्यः समदं दध्याद्दख्यिणार्धे जुंहोत्येषा वै पिंतृणां दिख्स्वायांमेव दिशि पितृन्निरवंदयत उद्गातृभ्यों हरन्ति सामदेवृत्यों वै सौम्यो यदेव साम्नंश्छम्बद्भुवन्ति तस्यैव स शान्तिरवं॥२६॥

र्डुख्यन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानंमेव पंवयन्ते य आत्मानं न पंरिपश्येदितासुं स्यादिभदिदिं कृत्वावेख्येत् तस्मिन् ह्यांत्मानंम्परिपश्यत्यथों आत्मानंमेव पंवयते यो गतमनाः स्याथ्सोऽवेख्येत् यन्मे मनः परांगतं यद्वां मे अपंरागतम्। राज्ञा सोमेन् तद्वयम्स्मासुं धारयाम्सीति मन एवात्मन्दांधार॥२७॥

न गृतमंना भवृत्यप् वै तृतीयसवने युज्ञः ऋांमतीजानादनीज घृतस्यं यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवता श्चैव युज्ञं च दाधारोपा १ शु यंजित मिथुनत्वायं ब्रह्मवादिनो वदन्ति मित्रो यज्ञस्य स्विष्टं युवते वर्रुणो दुरिष्टं क्वं तर्हिं यज्ञः क्वं यजमानो भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वृशामालभंते मित्रेणैव॥२८॥

युज्ञस्य स्विष्ट॰ शमयित् वर्रुणेन् दुरिष्टं नार्तिमार्च्छति यर्जमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वरौं प्रभिन्दन्त्येवमृक्सामे यज्ञम्प्र भिन्तो यन्मैत्रावरुणीं वृशामालभेते यज्ञायैव प्रभिन्नाय मृत्यंमुन्ववास्यिति शान्त्ये यातयामानि वा एतस्य छन्दा स्सि य ईजानश्छन्दंसामेष रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणीं वृशामालभेते छन्दा स्येव पुन्रा प्रीणात्ययांतयामत्वायाथो छन्देः स्वेव रसं दधाति॥२९॥

अवं दाधार मित्रेणैव प्रीणाति षद्वं॥७॥॥—————[७]
देवा वा इंन्द्रियं वीर्यं १ व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिष्यत्
पदितिग्राह्यां अभवन्तदितिग्राह्यांणामतिग्राह्यत्वं यदितिग्राह्यां

द्वा वा इन्द्रिय वाय १ व्यमजन्त तता यद्त्याशध्यत् तदंतिग्राह्यां अभवन्तदंतिग्राह्यांणामितग्राह्यत्वं यदंतिग्राह्यां गृह्यन्तं इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धंत्ते तेजं आग्नेयेनेन्द्रियमैन्द्रेणं ब्रह्मवर्चस सौर्येणांपस्तम्भंनं वा एतद्यज्ञस्य यदंतिग्राह्यांश्चके पृष्ठानि यत्पृष्ठ्ये न गृंह्वीयात्प्राश्चं यज्ञम्पृष्ठानि स १ शृंणीयुर्यदुक्थ्ये॥३०॥

गृह्णीयात्प्रत्यश्चं यज्ञमंतिग्राह्याः सः श्रंणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीत्व्यां यज्ञस्यं सवीर्यत्वायं प्रजापंतिर्देवेभ्यों यज्ञान्व्यादिशत्स प्रियास्त्नूरप् न्यंधत्त् तदंतिग्राह्यां अभवन्वितंनुस्तस्यं यज्ञ इत्यांहुर्यस्यांतिग्राह्यां न गृह्यन्त इत्यप्यंग्रिष्टोमे ग्रंहीत्व्यां यज्ञस्यं सतनुत्वायं देवता वै सर्वाः सुदशीरासुन्ता न व्यावृत्तमगच्छुन्ते देवाः॥३१॥

पृत पृतान्ग्रहांनपश्यन्तानंगृह्णताग्नेयम्ग्निरैन्द्रमिन्द्रंः सौर्यः सूर्यस्ततो वै तेंऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छन् यस्यैवं विदुषं एते ग्रहां गृह्यन्तें व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छतीमे लोका ज्योतिंष्मन्तः समावद्वीर्याः कार्या इत्यांहुराग्नेयेनास्मिल्लांक ज्योतिंध्त ऐन्द्रेणान्तिरंख्य इन्द्रवायू हि सयुजौ सौर्येणामुष्मिल्लांक॥३२॥

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भेवन्ति समावंद्वीर्यानेनान्कुरुत पृतान् वै ग्रहाँन्बुम्बाविश्ववंयसाववित्ताम् ताभ्यांमिमे लोकाः पराँश्वश्चार्वाश्वश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं पृते ग्रहां गृह्यन्ते प्रास्मां इमे लोकाः पराँश्वश्चार्वाश्वश्च भान्ति॥३३॥

उक्थ्यें देवा अमुष्मिं ह्याँक एकान्नचंत्वारि रश्चां॥८॥॥———[८]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा अदाँभ्ये छन्दा रेसि सर्वनानि समस्थापयन्ततो देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषोऽदाँभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंव्यो भवति यद्वै देवा असुंरानदाँभ्येना- दंभुवन्तददाँभ्यस्यादाभ्यत्वं य एवं वेदं दुभ्रोत्येव भ्रातृंव्यं नैनुम्भ्रातृंव्यो दभ्रोति॥३४॥ एषा वै प्रजापंतेरतिमोख्यिणी नामं तनूर्यददाँभ्य उपंनद्धस्य गृह्णात्यतिंमुत्त्वा अतिं पाप्मानम्भातृंव्यम्मुच्यते य एवं वेद घ्रन्ति वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्ति सोमें हन्यमाने यज्ञो हंन्यते यज्ञे यजंमानो ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं तद्यज्ञे यजंमानः कुरुते येन जीवंन्थ्सुवर्गं लोकमेतीति जीवग्रहो वा एष यददाभ्योऽनंभिषुतस्य गृह्णाति जीवंन्तमेवैन ई सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यददाभ्ये स इस्थापयंन्त्य रशूनिपं सृजिति यज्ञस्य संतंत्यै॥३५॥ दुभ्रोत्यनंभिषुतस्य गृह्णात्येकान्नवि ५श्वतिश्चं॥९॥॥————[९] देवा वै प्रबाहुग्ग्रहांनगृह्णत् स एतम्प्रजापंतिर्ध्शुमंपश्यत्तमंगृ

देवा वै प्रबाहुग्ग्रहांनगृह्णत् स पृतम्प्रजापंतिर्ध्शुमंपश्यत्तमं तेन् वै स आँभ्रोंद्यस्यैवं विदुषोऽध्शुर्गृह्यतं ऋभ्रोत्येव सकृदंभिषुतस्य गृह्णाति सकृद्धि स तेनाभ्रोंन्मनंसा गृह्णाति मनं इव हि प्रजापंतिः प्रजापंतेरात्या औदंम्बरेण गृह्णात्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्द्धे चतुःस्रक्ति भवति दिख्यु॥३६॥ एव प्रतिं तिष्ठति यो वा अध्शोरायतंनं वेदायतंनवान्भवति

वामदेव्यमिति साम् तद्वा अंस्यायतंनम्मनसा गायंमानो

गृह्णात्यायतंनवानेव भंवति यदंध्वर्युर्श्शं गृह्णन्नाधंयेंदुभाभ्यां नर्ध्येताध्वर्यवे च यजंमानाय च यद्धंयेंदुभाभ्यांमृध्येतानंवानं गृह्णाति सेवास्यर्द्धिर्हिरंण्यम्भि व्यनित्यमृतं व हिरंण्यमायुः प्राण आयुंषेवामृतंम्भि धिनोति श्तमांनम्भवति श्तायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥३७॥

पूजापंतिर्देवेभ्यों युज्ञान्व्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत् स युज्ञानार्थं षोडशुधेन्द्रियं वीर्यमात्मानम्भि समेक्खिदत्

स यज्ञाना चे षोडश्घेन्द्रियं वीर्यमात्मानंम्भि समिक्खिद्त् तथ्योड्श्यंभवृत्त वै षोडशी नामं यज्ञौऽस्ति यद्वाव षोडशः स्तोत्र षोड्श शुस्त्रं तेनं षोडशी तथ्योडशिनं षोडशित्वं यथ्योडशी गृह्यतं इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यज्ञंमान आत्मन्धंते देवेभ्यो वै सुवर्गो लोकः॥३८॥

न प्राभंवत्त एतर षोड्शिनंमपश्यन्तमंगृह्णत् ततो वै तेभ्यः सुवर्गो लोकः प्राभंवद्यथ्योड्शी गृह्यते सुवर्गस्यं लोकस्याभिजित्या इन्द्रो वे देवानामानुजावर आंसीथ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतर षोड्शिन्म्प्रायंच्छ्तमंगृह्णीत् ततो वे सोऽग्रं देवतानाम्पर्येद्यस्यैवं विदुषः षोड्शी गृह्यते"॥३९॥

वै षोंड्शी वर्ज्यः प्रातःसवनः स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति सवंनसवनेऽभि गृह्णाति सवंनाथ्सवनादेवेन्म्प्र जंनयति तृतीयसवने पृश्वकांमस्य गृह्णीयाद्वज्रो वे षोंड्शी पृश्ववंस्तृतीयसवनं वर्ज्ञंणैवास्में तृतीयसवनात्पृश्ननवं रुन्द्वे नोक्थ्यं गृह्णीयात्प्रजा वे पृशवं उक्थानि यदुक्थ्यं॥४०॥ गृह्णीयात्प्रजाम्पृश्नंस्य निर्देहदितरात्रे पृश्वकांमस्य गृह्णीयाद्वज्रो वे षोंडशी वर्ज्ञंणैवास्में पश्नंवरुध्य गृह्णीयाद्वज्रो वे षोंडशी वर्ज्ञंणैवास्में पश्नंवरुध्य

अग्रंमेव संमानानाम्पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो

रात्रियोपरिष्टाच्छमयत्यप्येग्निष्टोमे राजन्यंस्य गृह्णीयाद्धावृत्कामे हि राजन्यो यजेते साह्र एवास्मै वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्यां इन्द्धे निर्वा दहत्येकविष्शाः स्तोत्रम्भवित प्रतिष्ठित्यै हरिवच्छस्यत इन्द्रंस्य प्रियं धामं॥४१॥ उपाप्नोति कनीयाः सि व देवेषु छन्दाः स्यास्थ्यायाः स्यस्रे

उपाप्नाति कनायाशस् व द्वषु छन्दाशस्यास्थ्यायाशस्यस् ते देवाः कनीयसा छन्दंसा ज्याय्र्षछन्दोऽभि व्यंश्रश्सन्ततो वै तेऽसुराणां लोकमवृञ्जत् यत्कनीयसा छन्दंसा ज्याय्र्रछन्दोऽभि विश्रश्सति भ्रातृंव्यस्यैव तल्लोकं वृंङ्के षष्ठमः प्रश्नः

षड्खराण्यति रेचयन्ति षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति चत्वारि पूर्वाण्यवं कल्पयन्ति॥४२॥

चतुंष्पद एव प्रशूनवं रुन्द्वे द्वे उत्तरे द्विपदं एवावं रुन्द्वेऽनुष्टुर्भम्भि सम्पादयन्ति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मांत्प्राणानां वागुंत्तमा संमयाविष्विते सूर्ये षोड्शिनः स्तोत्रमुपाकंरोत्येतस्मिन् लोक इन्द्रों वृत्रमंहन्थ्साख्यादेव वज्रम्भ्रातृंव्याय प्र हंरत्यरुणपिश्ंगोऽश्वो दिख्यंणैतद्वे वज्रंस्य रूप॰ समंद्वे॥४३॥

समृद्धौ॥४३॥ लोको विदुर्णः षोडुशी गृह्यते यदुक्थ्ये धामं कल्पयन्ति सुप्तचंत्वारि श्राच॥11॥॥**[११]**

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 $^{{\}sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io \mid http://github.com/stotrasamhita.github.io \mid http://github.com/stotrasamhita.github.io}$